

การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู

THE ACADEMIC ADMINISTRATION IN THE DIGITAL AGE UNDER THE SECONDARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE LOEI, NONGBUALUMPHU

ทัศนีย์ พุทซาคำ¹, บุศรา เชื้อดี²

Tussanee Putsakum¹, Bussara Chaudee²

Corresponding Author E-mail: aor.or.aou@gmail.com

Received: Apr 03, 2025; Revised: May 10, 2025; Accepted: Jun 06, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา และ 2) เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครู จำนวน 340 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแตกต่างด้วย ค่า Independent Sample t-test และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one-way ANOVA) และเมื่อพบว่าการทดสอบมีนัยสำคัญทางสถิติจึงเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล รองลงมาเป็นด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการวัดผลประเมินผลการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล และด้านการนิเทศการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ตามลำดับ 2) ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา เมื่อจำแนกตามเพศ และประสบการณ์การทำงานโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา และขนาดสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การบริหารงานวิชาการ, ยุคดิจิทัล, สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา

¹นิสิตหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

¹Student in Master of Education Degree, Educational Administration, Western University

²อาจารย์ที่ปรึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

²Advisor, Faculty of Education, Western University

Abstract

The purposes of this research were to 1) study the conditions of academic administration in the digital and 2) compare the academic administration in the digital classified by gender, educational level, work experience and school size. The sample group was 340 teachers. The tool used was estimation questionnaire. Data were analyzed in terms of frequency, means, standard deviation, t-test and One-way ANOVA. It was found that the test was statistically significant, then the pairwise comparison was performed by Scheffe's Method.

The results were found that; 1) The overall condition of academic administration in the digital age of educational institutions was at a high level. When considering each aspect, all aspects were at a high level. Considering the aspect with the highest to lowest average values, as follows: Development of educational curriculum with digital technology, followed by development of media, innovation and educational technology with digital technology, Development of learning resources with digital technology, Measurement and evaluation of educational outcomes with digital technology, Development of learning processes with digital technology, Development of internal quality assurance systems in educational institutions with digital technology, and educational supervision with digital technology, respectively. 2) The comparison conditions of overall academic administration in the digital age by gender and work experience weren't different. When classified by educational level and school size, it was significant different at the .05 level.

Key Words : Academic Administration, The Digital Age, Media Innovation and Educational Technology

บทนำ

ปัจจุบันเทคโนโลยีดิจิทัล ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งในการบริหารจัดการสถานศึกษา บทบาทและความสำคัญของเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นตัวช่วยในการบริหารจัดการให้สถานศึกษาประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technologies) มาจากคำว่า “เทคโนโลยี” รวมกับคำว่า “ดิจิทัล” “เทคโนโลยี” หมายถึง สิ่งที่มีมนุษย์พัฒนาขึ้น เพื่อช่วยในการทำงานหรือแก้ปัญหาต่าง ๆ เช่น อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร วัสดุ หรือ แม้กระทั่งสิ่งที่จับต้องไม่ได้ เช่น ระบบหรือกระบวนการต่าง ๆ เพื่อให้การดำรงชีวิตของมนุษย์ง่ายและสะดวกยิ่งขึ้น ส่วน “ดิจิทัล” เป็นคำที่ทับศัพท์มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Digital คณะกรรมการจัดทำพจนานุกรมศัพท์คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานราชบัณฑิตยสภา ให้ความหมายว่า เป็นคำที่ใช้เกี่ยวกับการแทนความหมายของข้อมูลด้วยตัวเลขโดยเฉพาะเลขฐานสอง หรือเป็นคำที่นำไปใช้เกี่ยวกับรูปแบบข้อมูลที่คอมพิวเตอร์สามารถจัดเก็บและจัดการได้ (อารี ผลดี. 2561: 24) นับตั้งแต่เริ่มมีเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเข้ามา วิถีชีวิตและการเรียนรู้ของผู้คนทั่วโลกก็ถูกเชื่อมโยงให้เกี่ยวข้องกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การเรียนการสอนมีความทันสมัยมากขึ้น ครูยุคใหม่ต้องรู้จักใช้ยุทธวิธีที่หลากหลายเพื่อเป็นตัวกลางสำคัญในกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสร้างสีสันดึงดูดใจเปิดโลกการเรียนรู้ที่กว้างไกลให้กับผู้เรียนด้วยสื่อการเรียนการสอนสมัยใหม่ และต้องคำนึงว่าจะนำมาใช้อย่างไรให้เหมาะสมไม่ว่าจะเป็นเทคโนโลยีสารสนเทศหรือการสื่อสาร ในรูปแบบต่าง ๆ ที่สามารถเชื่อมโยงถึงกันได้ทั่วทุกมุมโลกในเวลาอันรวดเร็ว พัฒนาการของเทคโนโลยีสารสนเทศจะนำไปสู่ระบบสารสนเทศในรูปแบบของดิจิทัล หรือ Digital Convergence มากขึ้น ซึ่งทำให้หลักสูตรและการสอนรวมถึงสถาบันการศึกษาต้องเปลี่ยนแปลงไป แนวคิดการเรียนการสอนแบบ Industrial จะถูกนำมาใช้มากขึ้นเทคโนโลยีทางการศึกษามีแนวโน้มเรื่องการนำเทคโนโลยี www. มาใช้เพื่อการบริหารจัดการหลักสูตรมากขึ้น นำเทคโนโลยีการสื่อสารแบบไร้สายมาใช้ในการศึกษาแบบเคลื่อนที่การจัดการเรียนการสอน นอกจากผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของแนวคิดหลักแห่งวิชาชีพครู และเนื้อหาสาระวิชาที่สอนแล้วยังจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของเครื่องมือ สื่อ ช่องทางการสื่อสารที่จะใช้แสวงหาความรู้เพื่อช่วยเติมเต็มความรู้ให้กับผู้เรียนให้เกิดทักษะความรู้สร้างสรรค์ประสบการณ์และความสามารถในการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาได้สื่อการเรียนการสอนไม่ว่าจะเป็นสื่อ บุคคล วัสดุ อุปกรณ์ ตลอดจนเทคนิควิธีการ ล้วนเป็นสื่อกลางที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ได้อย่างง่ายดายและรวดเร็ว นับเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างยิ่งที่จะนำความต้องการของผู้สอนไปสู่ผู้เรียนหรือเกิดการถ่ายโอนความรู้และที่สำคัญ คือ ผู้สอนต้องรู้จักเลือกสรรสื่อการเรียนที่จะนำไปใช้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพมากที่สุด (สุกัญญา แซ่มซ้อย. 2560: 7-11)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 โดยครอบคลุมใน 4 งาน คือ งานวิชาการ งานงบประมาณ งานบริหารงานบุคคล และงานบริหารทั่วไป มีผู้อำนวยการสถานศึกษาเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบการบริหารงานของสถานศึกษาที่มีโครงสร้างการบริหารงานตามกฎหมายที่มีขอบข่ายภารกิจที่กำหนดไว้ ซึ่งการที่จะแบ่งส่วนราชการ เป็นกลุ่มหรือฝ่ายหรืองาน ตลอดจนกำหนดอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการ ซึ่งจะต้องครอบคลุมขอบข่ายและภารกิจของสถานศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการกระจาย อำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2562: 3-4) การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลเป็นการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลให้กับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ทั้งในด้านการออกแบบหลักสูตร การจัดการเรียนรู้อการประเมินผล ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะในด้านการบริหารวิชาการ โดยต้องนำครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการวางแผนการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ซึ่งก็คือการพัฒนาหลักสูตรและการนำแผนการจัดการศึกษาไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งก็คือการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน และด้านการประเมินผล เพื่อนำผลสะท้อนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรไปปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาของครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกัน โดยมีบุคลากรผู้สอนและบุคลากรสนับสนุนมีส่วนช่วยในการนำสื่อ เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ให้เกิดการพัฒนาการเรียนการสอนการบริหารสภาพแวดล้อมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดกับผู้เรียน (กรุณา วงษ์เทียนหลาย. 2562: 18)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู มีโรงเรียน ทั้งหมด 52 โรงเรียน แบ่งเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 4 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 30 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 12 โรงเรียน ขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 6 โรงเรียน เป็นผู้บริหารสถานศึกษา/รองผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 141 คน ครูผู้สอน จำนวน 2,113 คน รวม 2,254 คน และนักเรียน จำนวน 40,113 คน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปีการศึกษา 2564-2565 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย

หนองบัวลำภู ภาพรวมผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษา 2565 เพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2564 (+0.06) เมื่อพิจารณาแต่ละกลุ่มสาระ การเรียนรู้ พบว่า ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ยกเว้นกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ ลดลง (-0.05) และกลุ่มสาระการ เรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (-0.05) ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2565 สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาไทย มีจำนวนนักเรียนที่ได้คะแนนมากกว่า ร้อยละ 50 จำนวน 1,957 คน คิดเป็นร้อยละ 56.33 รองลงมาเป็นวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 7.52 วิชา วิทยาศาสตร์ จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 5.08 และวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 4.74 ตามลำดับ ใน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาไทย มีจำนวนนักเรียนที่ได้คะแนนมากกว่าร้อยละ 50 จำนวน 366 คน คิดเป็นร้อยละ 31.52 รองลงมาเป็นวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 1.71 วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน 15 คน คิดเป็น ร้อยละ 1.15 วิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 1.14 และวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 0.97 ตาม ลำดับ ผลการติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตามตัวชี้วัดแผนปฏิบัติ ราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เลย หนองบัวลำภูอยู่ในระดับดีมาก ยกเว้น ตัวชี้วัดที่ 15 ร้อยละของสถานศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้รับการเตรียม ความพร้อม (ด้านการอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์) ในการประเมินระดับนานาชาติตามโครงการ PISA ได้ระดับคุณภาพ 1 ปรับปรุง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู. 2566: 6-9)

จากผลการประเมินที่ผ่านมาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู จะพบกับปัญหา ร้อยละ ของสถานศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้รับการเตรียมความพร้อม (ด้านการอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์) ในการ ประเมินระดับนานาชาติตามโครงการ PISA ได้ระดับคุณภาพ 1 ปรับปรุง อีกทั้งผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2565 มีจำนวนนักเรียนที่ได้คะแนนมากกว่าร้อยละ 50 ได้น้อยมาก แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอน ในสถานศึกษายังมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้งานวิชาการน้อย นวัตกรรมใหม่ ๆ ยังไม่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ส่งผล ให้ผลสัมฤทธิ์และคะแนนสอบน้อยลง ปัญหาด้านการบริหารงานหลักสูตรยังไม่บรรลุผลตามเป้าหมาย ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยใช้สื่อ เทคโนโลยียังไม่ทันสมัย ด้านการวัดและประเมินผล ยังนำโปรแกรมที่มาใช้ในการวัดและประเมินผลยังไม่สามารถ ประเมินผลได้รอบด้าน ด้านการจัดสื่อการเรียนการสอน ครูใช้สื่อเดิม ความเก่าของอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ความไม่เสถียรของสัญญาณ อินเทอร์เน็ต และด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา ยังจัดวางระเบียบและผู้รับผิดชอบยังไม่ชัดเจนเนื่องจากมีจำนวนครูที่น้อย แต่มี ภาระงานที่รับมอบหมายจำนวนมาก และขาดครูที่มีความถนัดหรือตรงกับงานวิชาการ สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลยังไม่เพียงพอต่อการ จัดการเรียนการสอน อีกทั้งการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลยังไม่เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู. 2566: 6-9)

ดังนั้นจากความเป็นมา ความสำคัญและปัญหาที่พบ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู เพื่อใช้เป็นแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้ในการ บริหารงานวิชาการโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู และใน สถานศึกษาระดับอื่นหรือบริบทอื่น ๆ ได้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล

ความหมายการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล

กระทรวงศึกษาธิการ (2562: 3-9) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล หมายถึง การดำเนินงานของโรงเรียน เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเป้าหมายของหลักสูตรสถานศึกษา และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้มีการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็วตรงตามความต้องการในยุคดิจิทัล สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในปัจจุบัน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผลประเมินผล รวมทั้งการจัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพ นักเรียน ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

กรรณ วรชัยเทียนหลาย (2562: 18) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล หมายถึง การบริหารจัดการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับตั้งแต่การพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมทุกประเภทที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนดไว้ โดยมีบุคลากรผู้สอนและบุคลากรสนับสนุนมีส่วนช่วยในการนำสื่อ เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ให้เกิดการพัฒนาการเรียนการสอนการบริหารสภาพแวดล้อมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดกับผู้เรียน

สุกัญญา แซ่ม้อย (2565: 44) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลให้กับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ทั้งในด้านการออกแบบหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ การประเมินผล ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะในด้านการบริหารวิชาการ โดยต้องนำครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการวางแผนการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ซึ่งก็คือการพัฒนาหลักสูตรและการนำแผนการจัดการศึกษาไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งก็คือการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน และด้านการประเมินผล เพื่อนำผลสะท้อนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรไปปรับปรุงแก้ไข หรือพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาของครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกัน

สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล หมายถึง การดำเนินงานทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในการสร้างภาพในขนาดของสถานศึกษา มีการจัดการเรียนรู้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง สามารถกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายการเรียนรู้ และแผนกลยุทธ์นำมาใช้บริหารสถานศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล โดยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมอย่างรอบด้าน ซึ่งเกิดจากการมีส่วนร่วมของบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยให้ความสำคัญสูงสุดกับงานวิชาการ มีการประสานงานด้วยระบบอินเทอร์เน็ตหลากหลายช่องทางในการทำงานร่วมกัน เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ทางวิชาการ สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยมีการจัดรูปแบบการจัดการให้เป็นกลไกขับเคลื่อนเชื่อมโยงกิจกรรมร่วมกัน และตระหนักร่วมกันเป้าหมายและแผนงานที่จะทำร่วมกัน สร้างความร่วมมือกับคณะครูและผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ

ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล

ธัญญา ยงยศยั้ง (2560: 3) กล่าวว่า งานวิชาการถือเป็นงานหลักของสถานศึกษาและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ มาตรฐานคุณภาพการศึกษาจะปรากฏเด่นชัด ในการพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าจำเป็นต้องมีระบบการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ คุณภาพของการศึกษาจะดีหรือไม่เพียงใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น หลักสูตรการจัดการเรียนการสอน สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัล การวัดผลและประเมินผล คุณภาพของอาจารย์และการบริการวิชาการ ดังนั้น การบริหารงานวิชาการจึงเป็นงานสำคัญและเป็นภารกิจหลักของบุคลากรทุกฝ่ายที่ต้องร่วมมือกันปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถตลอดจนต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการเพื่อให้การจัดการศึกษาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ยุพาทัก อินนุ่น (2564: 36) กล่าวว่า งานวิชาการมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา ถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญของโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนต้องกระจายอำนาจในการบริหารงานวิชาการอย่างชัดเจน มีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ มีภาวะผู้นำทางวิชาการ ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องตระหนักในภารกิจ พัฒนางานวิชาการให้ก้าวหน้าทันต่อการศึกษาในยุคปัจจุบัน เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนมีศักยภาพยิ่งขึ้น

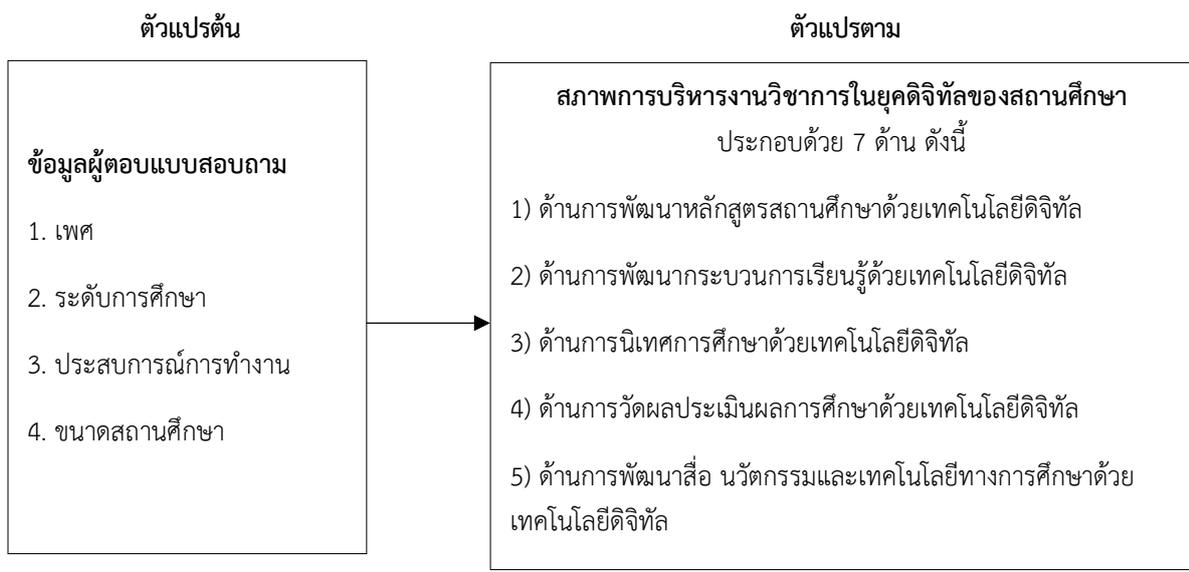
สุกัญญา แซ่ม้อย (2565: 45) กล่าวว่า การบริหารวิชาการเป็นหน้าที่สำคัญที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ดังนั้น สถานศึกษาทุกประเภทจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับงานวิชาการ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ มีคุณภาพ หรือมีผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ที่เหมาะสมกับยุคดิจิทัล

สรุปได้ว่า งานวิชาการถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารการศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนต้องกระจายอำนาจในการบริหารงานวิชาการอย่างชัดเจน มีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ มีภาวะผู้นำทางวิชาการ ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องตระหนักในภารกิจ พัฒนางานวิชาการให้ก้าวหน้าทันต่อการศึกษาในยุคปัจจุบัน เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนมีศักยภาพยิ่งขึ้น การจัดทำหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัล การวัดผลและประเมินผล คุณภาพของอาจารย์และการบริการวิชาการต้องสอดคล้องกับยุคเทคโนโลยีดิจิทัล ดังนั้น การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลจึงเป็นงานสำคัญและเป็นภารกิจหลักของบุคลากรทุกฝ่ายที่ต้องร่วมมือกันปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถตลอดจนต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลเพื่อให้การจัดการศึกษาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล

การสังเคราะห์เนื้อหาขอบข่ายของงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาตามแนวคิดของสมบูรณ์ บุรศิริรักษ์ (2559) อัศนีย์ สุกใจ (2560) อติพงษ์ สุขนาถ และคณะ (2564) ทวี หนูพันธ์ พระครูสังฆรักษ์จักรกฤษณ์ ฎิริปัญญา และอุตร เขียวอ่อน (2565) วีรภัทร ภักดีพงษ์ อานนท์ เมธีวรรณ และวินัย ทองมัน (2565) นัตพงษ์ ช่ออั้งชัน และวัลลภา อารีรัตน์ (2565) รัตติยา จันทร์สว่าง พระครูปริยัติคุณรังสี และประสงค์ หัสรินทร์ (2566) จตุพร ศรีประเสริฐ และพรทิวา จุลสุคนธ์ (2566) วราริณี มิ่งภู ศุภชัย ทวี และทีปพิพัฒน์ สันตะวัน (2566) นงนุช ชะมะที (2566) พุทธมาตย ยาคง ศักดินาภรณ์ นันท์ และสุชาติ บางวิเศษ (2567) และ Alig-Mielcarek, & Hoy (2005) โดยใช้เกณฑ์ในการสังเคราะห์ที่มีระดับความถี่ตั้งแต่ 3 ขึ้นไป หรือร้อยละ 25.00 ขึ้นไป จะได้ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย 7 ด้าน คือ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล 2) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล 3) ด้านการนิเทศการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล 4) ด้านการวัดผลประเมินผลการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล 5) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล 6) ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล และ 7) ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู ปีการศึกษา 2567 จำนวน 2,254 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู, 2567, น. 2-4)

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู ปีการศึกษา 2567 จำนวน 340 คน ได้จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973) ยอมรับให้เกิดความคลาดเคลื่อนจากตัวอย่างได้ 5% ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ และสุ่มจำนวนครูของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ให้ได้ข้อมูลผู้ตอบสอบถามกลับมาจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 340 คน ที่กำหนดไว้

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู จำนวน 7 ด้าน คือ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล จำนวน 10 ข้อ 2) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล จำนวน 10 ข้อ 3) ด้านการนิเทศการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล จำนวน 8 ข้อ 4) ด้านการวัดผลประเมินผลการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล จำนวน 8 ข้อ 5) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล จำนวน 9 ข้อ 6) ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล จำนวน 9 ข้อ และ 7) ด้านการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล จำนวน 8 ข้อ รวมจำนวน 62 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดจัดอันดับคุณภาพ 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert's Rating Scale) (Likert, R. 1967: 114) โดยกำหนดค่าคะแนนแต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

5	หมายถึง สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือ

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาวรรณกรรมและแบบสอบถามที่เกี่ยวข้อง นำผลจากการศึกษามาสร้างและพัฒนาเป็นเครื่องมือสำหรับศึกษาวิจัย โดยขอคำปรึกษาและรับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการปรับปรุงข้อผิดพลาด และนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของเนื้อหา (content validity) ความสอดคล้องของตัวแปรในด้านสำนวนและภาษาที่ใช้ โดยใช้เทคนิค IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยพิจารณาจากค่า IOC ที่มากกว่า 0.5 ขึ้นไป ซึ่งผลคะแนนที่ได้ข้อที่ไม่ผ่านเกณฑ์ได้ทำการปรับปรุงจนผ่านเกณฑ์ค่าคะแนนดัชนีความสอดคล้อง พบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00

ขั้นตอนที่ 3 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (try out) เพื่อหาความเชื่อมั่นกับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างครูของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู จำนวน 30 คน

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาคำนวณหาความเชื่อมั่น (Reliability) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha-coefficient) โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าแอลฟาตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป โดยเกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) มีค่าไม่ต่ำกว่า 0.7 ขึ้นไป จึงถือว่ายอมรับได้ พบว่า แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.99

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม พร้อมแบบสอบถามไปยังแต่ละโรงเรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 340 ฉบับ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยดำเนินการด้วยตนเองด้วยวิธีการเก็บข้อมูลและติดตามแบบสอบถามกลับมาด้วยตนเองทางออนไลน์ จำนวน 340 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา โดยใช้ค่าความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage)

2. วิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของผู้ให้ข้อมูลมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการแปลความหมายตามแนวคิดของเบสต์ (Best) (John W. Best. 1970, p. 114) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. สถิติการวิเคราะห์ทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing)

3.1 ผู้วิจัยนำมาใช้เพื่อวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปซึ่งทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรสำหรับกำหนดการวัดจำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา โดยใช้สถิติทดสอบ t (t-test Independent)

3.2 ผู้วิจัยนำมาใช้เพื่อวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปซึ่งทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรสำหรับกำหนดการวัดจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และเมื่อพบด้านที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญจะทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยจึงสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู

ตารางที่ 1 สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู ในภาพรวม

ด้านที่	การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	4.38	0.28	มาก
2	ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	4.26	0.35	มาก
3	ด้านการนิเทศการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	4.20	0.35	มาก
4	ด้านการวัดผลประเมินผลการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	4.29	0.33	มาก
5	ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	4.36	0.25	มาก
6	ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	4.29	0.32	มาก

7	ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	4.25	0.37	มาก
รวมเฉลี่ย		4.29	0.23	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.23) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.28) รองลงมาเป็นด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.25) ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.32) ด้านการวัดผลประเมินผลการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.33) ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ออนไลน์ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.35) ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.37) และด้านการนิเทศการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.35) ตามลำดับ

สามารถสรุปผลการวิจัยในแต่ละด้าน ได้ดังนี้

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยพิจารณาจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูร่วมกันกำหนดเนื้อหาหลักสูตร และสาระการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล รองลงมาเป็นผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสมกับยุคดิจิทัล และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดผู้บริหารสถานศึกษาและครูร่วมกันดำเนินการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัย

1.2 ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ออนไลน์ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ครูทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือและสนับสนุนให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือช่วย รองลงมาเป็นครูมีการพัฒนาเนื้อหาวิชา และจัดเก็บเนื้อหาอย่างเป็นระบบเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ออนไลน์มากขึ้น และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดผู้บริหารสถานศึกษามีการสร้างระบบที่ส่งเสริมให้ครูและนักเรียนสามารถสื่อสารและมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันอย่างใกล้ชิด

1.3 ด้านการนิเทศการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษามีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์การจัดการระบบนิเทศการศึกษาภายในสถานศึกษาโดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น โปรแกรม Zoom, Line, Google Meet, Facebook Live, Microsoft Teams เป็นต้น รองลงมาเป็นผู้บริหารสถานศึกษามีการจัดระบบการนิเทศการเรียนการสอนภายในสถานศึกษา โดยใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีสารสนเทศ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดผู้บริหารสถานศึกษามีการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการนิเทศภายในสถานศึกษา

1.4 ด้านการวัดผลประเมินผลการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมให้มีการจัดระบบสารสนเทศด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน เช่น โปรแกรม Microsoft Office, Plicker, Classdojo, Zipgrade, Schoology เป็นต้น รองลงมาเป็นผู้บริหารสถานศึกษามีการปรับเปลี่ยนเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลให้เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดครูมีการวัดผลและประเมินผลผู้เรียนทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ทราบสภาพจริง

1.5 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยพิจารณาจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษามีการจัดการหาสื่อและเครื่องมือที่ช่วยในการใช้สื่อการสอน ICT ช่วยในการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ การลงมือปฏิบัติได้จริง และเกิดผลสัมฤทธิ์ที่เป็นรูปธรรมมากที่สุด รองลงมาเป็นครูมีการสร้างและพัฒนานวัตกรรมสื่อการเรียนการสอน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดครูมีการใช้สื่อออนไลน์และบทเรียนสำเร็จรูปมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

1.6 ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ครูจัดระบบแหล่งการเรียนรู้ภายในสถานศึกษาให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเพื่อพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ รองลงมาเป็นครูมี

สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัยตามแบบยุคดิจิทัลให้กับผู้เรียน เช่น การสร้างฐานข้อมูล แหล่งสืบค้นออนไลน์ หรือแหล่งเรียนรู้ชุมชนออนไลน์ที่ทันสมัย และหลายหลาย และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดครูมีการสร้างบรรยากาศให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ และการเสริมสร้างพลังอำนาจด้วยเทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ดิจิทัลต่าง ๆ ให้กับผู้เรียน

1.7 ด้านการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมให้ครูมีการนำผลการประเมินคุณภาพมาใช้ในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาทั้งแบบออนไลน์และแบบปกติ รองลงมาเป็นผู้บริหารสถานศึกษามีการจัดทำเอกสารการประกันคุณภาพทั้งระบบและจัดเก็บข้อมูลด้วยระบบคอมพิวเตอร์และออนไลน์ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดผู้บริหารสถานศึกษาใช้ระบบฐานข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเชื่อมโยงการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา สรุปได้ว่า

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู จำแนกตามเพศ

สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา	เพศชาย		เพศหญิง		t	sig
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	4.38	0.28	4.38	0.28	0.01	0.99
ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	4.26	0.34	4.25	0.36	0.21	0.83
ด้านการนิเทศการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	4.22	0.34	4.19	0.37	0.79	0.43
ด้านการวัดผลประเมินผลการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	4.26	0.32	4.25	0.33	0.36	0.72
ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	4.35	0.26	4.36	0.25	-0.33	0.74
ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	4.27	0.32	4.31	0.32	-1.21	0.23
ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	4.25	0.35	4.24	0.38	0.29	0.77
รวมเฉลี่ย	4.28	0.22	4.28	0.23	0.07	0.95

จากตารางที่ 2 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู จำแนกตามเพศ โดยภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบสภาพสภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู จำแนกตามระดับการศึกษา

สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา	ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี		t	sig
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	4.40	0.27	4.37	0.28	0.93	0.35
ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	4.30	0.32	4.23	0.36	1.75	0.08
ด้านการนิเทศการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	4.22	0.35	4.19	0.36	0.64	0.52
ด้านการวัดผลประเมินผลการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	4.28	0.35	4.25	0.31	0.70	0.48
ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	4.42	0.25	4.33	0.25	3.03*	0.00
ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	4.40	0.36	4.24	0.29	4.00*	0.00
ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	4.34	0.32	4.20	0.38	3.37*	0.000
รวมเฉลี่ย	4.34	0.24	4.26	0.22	2.82*	0.01

จากตารางที่ 3 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวม ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล และด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา	ประสบการณ์การทำงาน	$\bar{X}$	S.D.	F	sig
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	น้อยกว่า 5 ปี	4.28	0.32	1.93	0.13
	5-10 ปี	4.35	0.29		
	11-15 ปี	4.38	0.28		
	มากกว่า 15 ปี	4.41	0.27		
ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	น้อยกว่า 5 ปี	4.11	0.36	1.77	0.15
	5-10 ปี	4.22	0.37		
	11-15 ปี	4.27	0.35		
	มากกว่า 15 ปี	4.28	0.33		
ด้านการนิเทศการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	น้อยกว่า 5 ปี	4.14	0.37	0.62	0.60
	5-10 ปี	4.19	0.37		
	11-15 ปี	4.23	0.34		
	มากกว่า 15 ปี	4.19	0.36		
ด้านการวัดผลประเมินผลการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	น้อยกว่า 5 ปี	4.24	0.24	1.37	0.25
	5-10 ปี	4.32	0.34		
	11-15 ปี	4.28	0.34		
	มากกว่า 15 ปี	4.22	0.31		
ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	น้อยกว่า 5 ปี	4.26	0.17	1.94	0.12
	5-10 ปี	4.38	0.25		
	11-15 ปี	4.38	0.25		
	มากกว่า 15 ปี	4.34	0.27		
ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	น้อยกว่า 5 ปี	4.15	0.32	3.90*	0.01
	5-10 ปี	4.23	0.32		
	11-15 ปี	4.35	0.34		
	มากกว่า 15 ปี	4.28	0.28		
ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	น้อยกว่า 5 ปี	4.25	0.36	1.61	0.19
	5-10 ปี	4.32	0.33		
	11-15 ปี	4.27	0.34		
	มากกว่า 15 ปี	4.19	0.40		
รวมเฉลี่ย	น้อยกว่า 5 ปี	4.20	0.18	1.69	0.17
	5-10 ปี	4.29	0.23		
	11-15 ปี	4.31	0.24		
	มากกว่า 15 ปี	4.27	0.22		

จากตารางที่ 4 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้น ด้าน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา	ขนาดสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	F	sig
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	ขนาดเล็ก	4.31	0.28	1.95	0.15
	ขนาดกลาง	4.36	0.27		
	ขนาดใหญ่	4.41	0.29		
ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	ขนาดเล็ก	4.14	0.34	1.68	0.19
	ขนาดกลาง	4.25	0.35		
	ขนาดใหญ่	4.28	0.34		
ด้านการนิเทศการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	ขนาดเล็ก	4.01	0.40	17.92*	0.00
	ขนาดกลาง	4.13	0.35		
	ขนาดใหญ่	4.34	0.31		
ด้านการวัดผลประเมินผลการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	ขนาดเล็ก	4.21	0.32	1.04	0.36
	ขนาดกลาง	4.24	0.33		
	ขนาดใหญ่	4.29	0.33		
ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	ขนาดเล็ก	4.34	0.23	0.07	0.94
	ขนาดกลาง	4.36	0.26		
	ขนาดใหญ่	4.35	0.25		
ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	ขนาดเล็ก	4.20	0.30	1.65	0.19
	ขนาดกลาง	4.32	0.32		
	ขนาดใหญ่	4.27	0.32		
ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	ขนาดเล็ก	4.22	0.35	0.26	0.77
	ขนาดกลาง	4.24	0.37		
	ขนาดใหญ่	4.26	0.36		
รวมเฉลี่ย	ขนาดเล็ก	4.20	0.22	2.98*	0.03
	ขนาดกลาง	4.27	0.24		
	ขนาดใหญ่	4.32	0.21		

จากตารางที่ 5 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมและด้านการนิเทศการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู ดังนี้

1. สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน โดยพิจารณาจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากไปน้อย พบว่า ด้าน

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล รองลงมาเป็นด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการวัดผลประเมินผลการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล และด้านการนิเทศการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูร่วมกัน กำหนดเนื้อหาหลักสูตร และสาระการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ครูทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือและสนับสนุนให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองได้เต็ม ศักยภาพโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือช่วย ผู้บริหารสถานศึกษามีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์การจัดระบบนิเทศการศึกษาภายในสถานศึกษาโดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมให้มีการจัดระบบสารสนเทศด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ผู้บริหารสถานศึกษามีการจัดหาสื่อและเครื่องมือที่ช่วยในการใช้สื่อการสอน ICT ช่วยในการจัดการเรียนรู้ การลงมือปฏิบัติได้จริง และเกิดผลสัมฤทธิ์ที่เป็นรูปธรรมมากที่สุด ครูจัดระบบแหล่งการเรียนรู้ภายในสถานศึกษาให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเพื่อพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมให้ครูมีการนำผลการประเมินคุณภาพมาใช้ในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ทั้งแบบออนไลน์และแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย(2019) ผลการวิจัยพบว่า เทคโนโลยีในการศึกษายุคใหม่ได้รับการยอมรับ สำหรับเทคโนโลยีโซเชี่ยลมีเดีย เทคโนโลยีเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถช่วยนักเรียนเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ความพร้อมใช้งาน และการเข้าถึงสื่อที่หลากหลาย รวมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ทุกที่ ทุกเวลา จากการสำรวจการใช้โซเชี่ยลมีเดียในการจัดการเรียนการสอนของครูและนักเรียน พบว่า โซเชี่ยลมีเดียเป็นเครื่องมือที่ประสบความสำเร็จในการจัดการศึกษาทั้งในระดับบริหารและในการเรียนการสอน แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงศักยภาพของโซเชี่ยลมีเดียที่จะนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นเครื่องมือในการศึกษา อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีรภัทร ภักดีพงษ์ อานนท์ เมธีวรฉัตร และวินัย ทองมัน(2565) ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษายุคดิจิทัล โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และทุกด้านอยู่ในระดับมาก อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตพงษ์ ช่ออั้งชัน และวัลลภา อารีรัตน์(2565) ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการตามแนวคิดวิถีใหม่ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตติยา จันทร์สว่าง พระครูปริยัติคุณรังสี และประสงค์ ทัศนทร์(2566) ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลตามหลักทฤษฎี 4 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรทัย แก้ววิชัย(2566) ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ศรีสะเกษ เขต 3 โดยภาพรวมรายด้านอยู่ในระดับมาก อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ มิ่งภู ศุภชัย ทวี และทีปพิพัฒน์ สันตะวัน (2566) ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาจังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พุทธิมาตย ยาคง ศักดินาภรณ์ นันท์ และสุชาติ บางวิเศษ(2567) ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลสู่ความเป็นเลิศ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของนิตยา ตึกสันธิยะ และพรทิวา ชนะโยธา (2567) ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริม การศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู จำแนกตามประสบการณ์การทำงานโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากว่า ครูที่มีประสบการณ์มากหรือน้อย มีความคิดเห็นว่าการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลมีความสำคัญและทุกคนต้องมีการปฏิบัติกันอย่างต่อเนื่องและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องร่วมมือและประสานงานกันเพื่อให้การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น เมื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู จำแนกตามประสบการณ์การทำงานจึงไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิตพงษ์ ช่ออั้งชัน และวัลลภา อารีรัตน์(2565) ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการ

ของผู้บริหารในยุคดิจิทัล โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ส่วน สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู จำแนกตามระดับการศึกษา และขนาดสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ เนื่องจากว่า การบริหารงานในยุคดิจิทัลต้องใช้ความรู้ความเข้าใจในเทคโนโลยีสมัยใหม่ การระดม อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจ รวมถึงทักษะในการนำมาใช้ด้วยการศึกษาจึงมีส่วนสำคัญที่ส่งผลถึงสภาพการบริหารงาน วิชาการในยุคดิจิทัล และขนาดของสถานศึกษาขนาดใหญ่กว่าจะมีสื่อ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ตที่ล้ำสมัย มากกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก ดังนั้นจึงส่งผลให้มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู จำแนกตามระดับการศึกษา และขนาดสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรทัย แก้ววิชัย(2566) ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบ การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 3 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยในการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษา ควรมีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยในการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมากขึ้น

1.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า ครูมีการใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอน เช่น Google Classroom, Kahoot, Canva, Parrot Teleprompter, Procreate เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น ครูควรมีการใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอน เช่น Google Classroom, Kahoot, Canva, Parrot Teleprompter, Procreate เป็นต้น มาผสมผสานรวมกับการสอนแบบปกติ

1.3 ด้านการนิเทศการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีการประเมินทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการประเมินทักษะการใช้สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง

1.4 ด้านการวัดผลประเมินผลการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีการสร้าง และพัฒนาเครื่องมือในการวัดผลประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการสร้าง และพัฒนาเครื่องมือในการวัดผลประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัย

1.5 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีการคัดเลือกสื่อที่มีคุณภาพเพื่อจัดการศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการคัดเลือกสื่อที่มีคุณภาพเพื่อจัดการศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ

1.6 ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับปรุงการจัดทำแหล่งเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับปรุงการจัดทำแหล่งเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น

1.7 ด้านการพัฒนาประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูร่วมกันศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศในการนำมาใช้กับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษา และครูควรร่วมกันศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศในการนำมาใช้กับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้มีความชัดเจน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู

2.2 ควรศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรรณา วงษ์เทียนหลาย. (2562). กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหมตามแนวคิด สมรรถนะวัตกรของนักเรียนพยาบาล. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นัตพงษ์ ช่ออังชัน และวัลลภา อารีรัตน์. (2565). แนวทางการบริหารงานวิชาการตามแนวคิดวิถีใหม่ในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2. วารสารปัญญาภิธาน. 7(2): 255-268.
- นิตยา ตุกสันเทียะ และพรทิวา ชนะโยธา. (2567). การบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริม การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดร้อยเอ็ด. วารสารการบริหารการศึกษา มจร.วิทยาเขตร้อยเอ็ด, 4(2), 365-379.
- ธัญดา ยงยศยง. (2560). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยะลา เขต 3. การค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- พุดมมาตย ยาคง คักดินาภรณ์ นันท์ และสุชาติ บางวิเศษ. (2567). แนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลสู่ ความเป็นเลิศ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู. วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการ. 4(10): 47-61.
- ยุพาทัก อินนุ่น. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สงขลา: มหาวิทยาลัย หาดใหญ่.
- รัตติยา จันทร์สว่าง พระครูปริยัติคุณรังสี และประสงค์ ทัศนรินทร์. (2566). การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลตามหลักภาวา 4 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4. วารสารการบริหาร การศึกษา มจร. วิทยาเขตร้อยเอ็ด. 3(2): 105-116.
- วราริณี มิ่งภู ศุภชัย ทวี และทีปพิพัฒน์ สันตะวัน. (2566). การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต(การบริหาร การศึกษา). นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
- วีรภัทร ภักดีพงษ์ อานนท์ เมธีวรฉัตร และวินัย ทองมัน. (2565, กรกฎาคม-สิงหาคม). แนวทางการบริหารงานวิชาการใน สถานศึกษายุคดิจิทัล ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กำแพงเพชร. วารสารวิจัยวิชาการ. 5(4): 241-254.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู. (2566). รายงานผลการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566. เลย: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู.
- _____. (2567). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 เอกสารลำดับที่ 1/ 2567 กลุ่มนโยบายและแผน. เลย: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู.
- สุกัญญา แซ่ม้อย. (2560). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2565). การบริหารวิชาการที่ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคพลิกผัน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรทัย แก้ววิชัย. (2566). การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ศรีสะเกษ เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ศรีสะเกษ: มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.
- อารี ผลดี. (2561). องค์ความรู้ภาษา-วัฒนธรรม โดยสำนักงานราชบัณฑิต. เติลินิวส์, วันพฤหัสบดีที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2561 ขึ้น 2 ค่ำ เดือน 3 ปีระกา, หน้า 24.

Yusuf, H. (2019). Educational management in the digital age and social media. Master of Arts Educational Management. University of Bolton (United Kingdom).